

RTVV tornarà? No, tornarem!

OPINIÓ

ELS EX-TREBALLADORS DE RTVV
VOLEN PILOTAR LA NOVA TELE.
NO IMPORTA GAIRE QUE MOLTS ES
CONFESSAREN MANIPULADORS
I ENDOLLATS. NO HI HA CAP
VOLUNTAT DE REGENERACIÓ.
I ELS QUE EN DISCREPEM
SOM INSULTATS CADA DIA

Parlen en nom del servei públic, la vertebració del territori, el valencià i el sector audiovisual, però és una qüestió laboral, fonamentalment laboral. I per aquest interès s'estructuren i actuen. Els ex-treballadors de Ràdio Televisió Valenciana (RTVV) volen reobrir el canal públic, però amb la condició innegociable de pilotar l'operació. Comandats per l'antic comitè d'empresa (la plantilla s'extingí el 30 de juny passat), la proposta és clara: fer enrere l'ERO d'extinció i readmetre la vella i inflada nòmina de 1.608 treballadors. Els empleats retornarien les indemnitzacions i, a canvi, rebrien el salari de tramitació (el sou no percebut des del maig del 2014, quan començaren els comiats). A continuació es redimensionaria la plantilla, es redactaria un altre ERO i s'indemnitzaria novament els acomiadats.

Quin és el cost de tot això? Des del vell comitè d'empresa no en donen xifres. O bé no les saben o no en diuen res per inassumibles. També asseguren que molts treballadors no tornarien perquè han refet la carrera en altres mitjans o sectors. Tampoc no diuen ni quants ni quins. Pura boira llançada contra un Govern valencià que ha nomenat José María Vidal com a comissionat especial per resoldre l'embolic laboral, jurídic i econòmic. Una tasca laberíntica amb data al calendari: el proper 9 d'octubre, dia en què Ximo Puig es comprometé a refer les emissions si era nomenat president de la Generalitat. Fonts de la negociació admeten que la rígida proposta dels ex-treballadors (o tots o ningú) és econòmicament inviable. Si el vell comitè d'empresa no plega i suavitza les condicions, al Consell no li quedarà altra alternativa que fer malabarismes per crear una nova societat que faça el mateix tot sent distinta a ulls judicials per evitar la successió empresarial que prohibeix l'ERO d'extinció. Això o, tal com demana

SERGI
TARÍN

l'expedient, esperar-se al 30 de juny del 2017 per reobrir el canal sense comptar necessàriament amb els ex-treballadors.

Però la de l'antic comitè d'empresa no és l'única proposta. La Unió de Periodistes, amb un miler d'afiliats, aprovà el maig passat un informe amb pautes legals per interpretar jurídicament l'ERO tot obrint la plantilla a la societat valenciana. Els anteriors empleats tindrien prioritat, però no tota la prioritat. A més, hi subjau el què per davant del qui o del quan. És a dir, la Unió de Periodistes apunta a establir primer un debat sobre el model de radiotelevisió i els mecanismes de control escaients per evitar polititzacions i manipulacions.

Una proposta assenyada amb la qual m'identifique. I ho faig perquè el debat sobre el model és necessari i perquè disposem d'una gran oportunitat per crear una nova RTVV desde zero, sense l'herència corcada de l'anterior: una podridura de corrupció, deute, endolls i ma-

nipulació. "Els treballadors no en som els culpables", expressen des de l'ex-comitè d'empresa, però molts s'afanyaren a demanar perdó durant les setmanes prèvies al tancament, quan l'amo, el Partit Popular, els havia girat l'esquena. No vull que molts d'aquells conversos d'últim minut, manipuladors confessos, tornen a la tele com si no haguera passat res. I poc m'importa que tinguen una plaça guanyada per oposició. Si un metge actua de mala fe i a més ho reconeix, perd els drets laborals. Per què no un periodista? I un tècnic? I un càmera? Tan responsable és qui redacta com qui grava o munta. I també és evident que hi ha els que no manipulen i foren marginats. D'acord. Parlem-ne. Però no des del "tots o ningú".

I ho expresse amb serenitat i respecte a les posicions dels ex-treballadors. La mateixa educació que els demanaria. Molts estem farts que des de l'ex-comitè d'empresa se'ns insulte per matindre una postura diferent. Resulta penós que a l'empara de sigles de sindicats es coaccione la llibertat d'expressió. Per exemple, des de CCOO se'ns acusa de redactar "el manual de difamació contra els treballadors" i des de la Intersindical d'impulsar una "campanya contra els treballadors". Més greus són els atacs de la CGT, des d'on se'ns anomena expressament i se'ns titlla de "llançamerdes". "Vos han promès un càrrec o esteu fent mèrits?", continuen dient. Resulta vergonyosa aquesta pressió de sindicats a periodistes i caldria exigir-ne responsabilitats immediates. És aquest el concepte de llibertat d'informació que propugnaran per a la nova tele dels 1.608?

Victimisme, agressivitat i persecució del dissident. Pur comportament de *lobby* al servei dels interessos laborals. I un exercit de veus udolants per les cavernes de Twitter i de Facebook.

Periodista